D'R KEUNING TE RIEK.

"Nee, Karel, hier kunnen we niet in hoor", zag de al gèt ouwere deftige dame oet Rotterdam taege häöre sjportief gekleide echtgenoot dae houverwaegs d'r Luutewaeg get achterop waor geraak umdat hae effe gesjtop waor um zich d'r zjweit van ziene kóp te vaege. "Hoezo niet?" vroog hae, terwiel hae de roaj vlag bie d'r Hègkewaeg zoog wappere. "Nou, d'r schijnt hier een of andere schietwedstrijd te worden gehouden en als er een rode vlag hangt, mag je d'r niet in. Zal zeker iets te maken hebben met die schuttersgroep die we gisteren in 't dorp zagen." "Oh ja" zag d'r aardige hièr, ziene zakdook opbergend, "ze kiezen dan een nieuwe koning. Ze schieten op een houten vogel en diegene die hem naar beneje haalt, is kampioen." "Zal wel" zag de vrouw "nou, we lopen gewoon verder, het is hier mooi genoeg." 't Bejaarde duo oet de randsjtad volgde d'r Luutewaeg tot op een viètigtal maeter veur d'r aafschlag nao d'r Berghääf. Hie kós te rechtsaaf d'r Gièlender in en volgens de informatie van hunne hotelhouwer bevóng zich dao unne sjoane orchideëntuin. Allebei genoote ze van de prachtige vérgezichte, neet weitende wie wiet ze hie eigelijk waal kieke kós. "Je krijgt een rijk gevoel als je erna kijkt" sjpraok dèn hièr leunend op ziene wandelsjtek "en het is ook zo vredig, net wat ik nodig had." D'r gooie miensj wis neet dat hae zich op een paar maeter bevóng van de plaatsj woo een paar ièwe geleje bokkeriejersj en anger ongure eleménte waorte opgeknuip. 't Paad sjloog rechtsaf d'r bösj in, woa loufbuim en dennegroeppe elkaar afwisselde. De fluitende veugel en de in de wind roesjende blaar dege dit echtpaar dat rös vong in d'r Gièlender 't vogelsjeete al sjnel vergaete. Mé sjuus wie ze in d'r Mierebösj de sjtiel afdaling begoste huèrde ze e soort kuumend, blaozend geluid. Unne jonge jóng mèt e vuurroad gezich, unne bezjwèdde kóp en gehöld in unne werme trui, duudelik mèt de bedoeling zoa vääl meugelik zjweit oet 't gezat lichaam te paesje, worsjtelde mèt ein veur hääm verrègkdes zjwoare beklömming. Toen d'r sjtudent 't echtpaar, d'r hièr leep noe trouwens gèt veur, bemerkde heel hae in, en hae ging sjtapvoots wiejer. De vrouw reep vanoet d'r achtergrond noa häöre man, mé net zoa hèl dat d'r sjtudent 't auch hoort: "Moet je ook plezier in hebben, Karel" wo op d'r hièr zich umdrièdе en knikde. D'r sjtudent, afkomstig oet Sjin, sjtopde en richde zich tot de vrouw: "Klopt mevrouw, maar als je iets aan je gewicht wil doen en.....". "Je bent gisteren naar het Koningsvogelschieten geweest.....je hebt te veel pils gedronken en je wil dat d'r nu uitlopen" vool de vrouw 'm in de rae.
Lachentaere daalde 't echtpaar de kóm zichbare trappe aaf, terwiel d'r sjtudent nog gét reep euver dat er auch nog ins in de zuuver log waor. Hae waor noe wir op aom en hae zat aan veur 't lètste sjtiel stök. Heerlijk, waor dit sjtoeje mèt de natuur, d'r frisje wind, de sjtiel trappe, de lestige afdalingen, gewoon, 't ganse Sjtruchterveld, mèt zien brandnetele in de lang sjmaal Vloeadsgröb en de lange bochtige Haol Grach. Hie kós te dich oetlaeve. Toch hej hae noe neet zoa vääl aug veur al dit natuursjoan, want hae waor in gedachte verzonke. Sjtèl dich ins veur, doe zows keuning van de sjutterie waere! Waor dat nieks veur mich? Ich dink 't neet, nei, laot mich mér gewoon achterin mètlaupe bie de gewaerdraegersj. Ja en dan, es ze al zous wille, dan weursj ze 't sjus neet en hae dach aan de paar gevalle die al tièn, twintig jaor houwe mètgedaon um 't zilver te bemachtige mé nog noats d'r lètste sjeut heije kinne gaeve.
Mé ei dink zaot hem toch neet lekker, terwiel hae linksaf richting Berghääf ging um van dao oet wir linksaaf richting Soes te laupe. Es-te noe later doad bis, bis ze nao een paar jaor defenitief vergaete, wat zou d'r noe leuker zeen dat euver twièhonderd jaor ein of andere naokomeling in 't keuningszilver zou ontdèkke dats dich en neemes angersj in 1992 keuning van St. Mauritius oet Sjtruch bis gewaes? Bovendien bevinge zich op die plaetjes tal van illustere Sjtruchse name, dao mos-te toch eigenlijk tussje kinne hange. Mé ja, dan

kreeg ze weer dat gezeiver of ze noe waal of neet ein keuningin mos mèt nömme. Persoonlijk vong hae van neet, allein sjteit sjoaner. Zoa, noe hae richting de Grach driède en weer neet kós wènne aan d'r aanblik van de huuskes op Walem die ze vanaaf dit plateau naeve de wiite rotspartie van de Sjaasberg kós zeen liegke, kroog hae d'r wind in d'r rögk. Dat sjteuntje kós hae good gebroeke, ein vrag beer en te weinig sjlaop in de korte mei-nach houwe zien toch al matige conditie aangetas. Hae veurde 't tempo op, flitsde langs de gewasse die aan beids kante van 't paad noa de Hoag Hei noe good begóste te bleuje. Nei, de luuj begrepe hääöm neet es hae euver zien sjötterie kalde. Laot ze mér, dach hae dan en hae herinnerde zichzelf aan 't trotse geveul dat hae kreeg ,es hae in d'r groep mèt leep, aan 't excerceren wobie unne geweldige teamgeis nuèdig waor wol-ze gèt bereike, aan andere sjutters wo-mèt hae al lang u good kontak hej, aan de sjpanning bie de sjeetwedstrijde, 't keuningszilver, de sfeer, vrung onderein, 't heilig sjutterspak en toch auch de mooder van de sjutterie; 't Sjtruchterveld mèt zien roaj vlag.

Deep ónger hääöm, in weer ein ander haol grechske, klonk 't boetsende en sjtommelende geluid van unne traktor. U geluid dat huèrde bie dees akkersj en weie, wao de boere zeker in deze tied van 't joar op 't land wèrkde. De besjtuurder van d'r traktor sjloog gein ach op d'r trimmer baove zich, sjterker nog, hae waor kompleet van de welt. D'r logge traktor, mèt drachter u zeikvaat dat euverleep en zodoende u sjpaor achterleet, vong d'r waeg bliekbaar vanzelf. Dat waor mèr good auch, want d'r jong achter 't sjtuur kós zich nurgens op koncentrere. Gister, pinksmaondig, how hae mèt d'r 378ste sjeut, d'r door 't load geteisterde vogel nao onger gehaold. Zelden waor 't lètste sjtuk op d'r paol zo groat gewaes, unne duudelike pluum veur de krach die in d'r winnende sjeut gezaete houw. Unne geweldige knal dae d'r Rob Bovens ein plekske in 't keuningszilver, zien nichske de ièr van keuningin en ziene mam traone van vreugde bezörgde. Auch veur d'r Rob how 't Sjtruchterveld ein geweldige ervaring in petto. Hae sjoot veur d'r ièrsjte kièr mèt, hae how nurgens op gehaup. Dit sjtukske grond dat hae noe bewèrkde kós veur hääöm neet miè kepot en 't komende sjuttersjsezoen mèt weergaloze hoagtepunte zowie de processie en natuurlijk de bondsfièste al gaaroets neet. Gruètsj hej hae dao gesjtange, terwiel d'r fotograaf get probeerde vas te lègke wat gaar neet vas te lègke waor. 't Beeld, dat waal, van d'r nog regerende keuning Arno Smeets, dae d'r Rob 't zilver um hóng. Mé de ontlading bie de luuj die op de wei sjtinge, nei dat kins te neet vaslègke. Net es de opluchting bie de buim van d'r Hègkewaeg die blie waore dat d'r raege van load op hun kruun noe veurbie waor. Ziene broor en ziene pap, echte sjuttersj, houwe al dèk mètgesjaote mé 't nog noats gehaold en hie sjtong hae neugetièn jaor joonk in bleuj, sjuus wie d'r Gièlender achter hääöm. En in zien heng, joewaal, dao hej er d'r romp van d'r vogel, dae u geweldig pak sjlaag hej gekrege. Hae waor dit jaor keuning en terwiel hae 't zeikvaat baove d'r ronne betonne drinkbak in unne hook van de wei leet laegloupe floot hae 't deuntje van de Zilvervloot.
D'r trimmer, dae zich dat ins u tiedje bekeeke hej, zjweide en d'r Rob zjweide truuk en reep: "Hie d'r keuning van '91", d'r sjtudent lachde en wis: Eigelijk waor d'r Rob keuning vanaaf '91 en hae zow dat ummer blieve.

Ron Stassen, 27 mei 1991.